

[Erik Kragh.]

forsvaret. Det var de amerikanske kernevåben, der var den væsentligste faktor i den udgang, som Cubakrisen fik, og de har også haft en væsentlig indflydelse på den afspændingsperiode, der er begyndt. Europas forsvar er baseret på kernevåben. I den forbindelse kan jeg oplyse, at antallet af kernevåben i Vesteuropa er forøget med 60 pct. i de sidste 2 år. Ideen er jo netop den, at man ved at have disse kernevåben vil sige til den anden part, at hvis han prøver noget som helst militært eventyr, så risikerer han at træde op på første trin af atomtrappetigen, hvis sidste trin er den globale atomkrig, som han ikke ønsker. Og selv om vi herhjemme af særlige grunde har afvist at have depoter af atomladninger, ændrer det jo ikke det forhold, at Danmarks sikkerhed i høj grad bygger på de kernevåben, som netop NATO råder over. Jeg ved godt, at dette måske lyder ubehageligt i nogle øren, men når man drøfter disse problemer, kan det jo ikke nytte noget at lukke øjene for de kendsgerninger, der er grundlaget for disse problemer. Derfor har jeg blot villet pege på, hvor stor en rolle kernevåbnene spiller for den krigsafskrækkende og dermed fredsbevarende virkning af vore styrker, og pege på, at problemet atomfri zoner er nøje forbundet med den vestlige sikkerhed.

For at konkludere: hensigten med mit indlæg har været først at gøre opmærksom på, at vel er der en politisk uenighed i NATO, som man i høj grad må beklage, men den har i hvert fald ikke endnu bredt sig til det militære instrument, som jo er NATOs hovedinstrument. Det andet er, at atomfri zoner står i nøje forbindelse med vore sikkerhedsproblemer, og at en frivillig indgåen på en erklæring om en atomfri zone i Danmark næppe ville tjene danske interesser.

Udenrigsministeren (*Per Hækkerup*): Der er i løbet af debatten blevet rettet en række spørgsmål til mig, som jeg gerne vil forsøge på først at besvare, og derefter vil jeg vende mig til det, der er blevet debattens centrale del, spørgsmålet om vor markedspolitik.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen spurgte mig om, hvorledes det ligger med planerne om en skandinavisk FN-bered-

skabsstyrke. Hertil kan jeg svare, at det er regeringens hensigt i løbet af få uger at fremsætte forslag i det høje ting om etablering af en sådan styrke. Indtil det forslag fremkommer, mener jeg ikke der er grund til at udtale sig nærmere om enkelthederne. De vil jo komme, når forslaget bliver forelagt folketinget.

Et andet spørgsmål, det ærede medlem stillede mig, var, om jeg kunne give nogle oplysninger om lån og garantier til u-landene i henhold til den eksisterende lovgivning. Vi har bemyndigelse til at yde statslån på indtil 100 mill. kr. Vi har foreløbig afsluttet aftale med Indien om et lån på 15 mill. kr., som skal gå til indkøb af maskinel i Danmark til opbygning af produktionsapparat i Indien. Pengene skal betales tilbage i løbet af en 10-årig periode, tror jeg det er, og tilbagebetales i rupier, der bliver indsat på en konto i New Delhi, og dette beløb, som kommer til at indestå dér, er det så meningen at anvende til finansiering i lokal valuta af de hjælpeforanstaltninger, vi i øvrigt har i gang i Indien. Vi har i øjeblikket forhandlinger om 3 andre sådanne statslån, men her er forhandlingerne ikke nået så langt frem, at jeg mener, jeg kan give nogen særlige oplysninger om dem.

Hvad angår kreditgarantierne, som efter u-landsstyrelsens indstilling kan bevilges af den højtærede handelsminister, kan jeg sige, at sådanne endnu ikke er givet. Man havde oprindelig tænkt sig at bære sig ad på den måde, at man opstillede en slags fordeling og derefter opfordrede u-landene til at melde sig eller noget i den retning. Den plan er opgivet. Til gengæld har der i erhvervs-kredse vist sig en vis interesse for at kunne trække på disse kreditgarantier i tilfælde, hvor de normale finansieringsveje og de normale eksportkreditgarantier ikke er tilstrækkelige. Derfor må vi regne med, at det ikke varer så forfærdelig længe, før der på dette område kommer en virksomhed i gang til gavn for såvel u-landene som for vort eget erhvervsliv.

Det ærede medlem hr. Per Federspiel henvendte min opmærksomhed på de drøftelser, der har været i Europarådet ved adskillige lejligheder, også udformet i forslag, om etablering af kollektiv garanti for investeringer i u-landene. Hertil kan jeg kun sige, at det er vi fuldt vel opmærksom på. Des-